

Standpunktvurdering

Hva legger lærerne vekt på når de setter standpunktkarakterer? Dette spørsmålet er tema for NIFU STEPs rapport om standpunktvurdering. Rapporten er fra 2010.

RAPPORT | SIST ENDRET: 17.06.2010

Tittel:

Rettferdig standpunktvurdering – det (u)muliges kunst? : læreres setting av standpunktkarakter i fem fag i grunnopplæringen

Rapporten:

Last ned rapporten hos NIFU (PDF)

Forfatter:

Tine Sophie Prøitz og Jorunn Spord Borgen

ISBN:

978-82-7218-677-6 (Nettutgave)

Utgiver:

NIFU

År:

2010

Rapporten beskriver funnene fra en kvalitativ studie av læreres praksis med å sette standpunktkarakterer i fem fag på ungdomstrinnet og i videregående opplæring.

Sentrale funn i rapporten

- Et hovedbudskap fra lærerne er at det er behov for et felles vurderingsgrunnlag. De har behov for definisjoner av gode prestasjoner, og å dele erfaringer og verktøy for standpunktkaraktersetting.
- Det er store variasjoner i praksis for standpunktkaraktersetting. Lærere vurderer like elementer som kan si noe om prestasjoner ulikt. De har også ulike oppfatninger av hvilken funksjon standpunktkarakterer har og hva disse karakterene er et uttrykk for.
- Lærerne er usikre på andre læreres vurdering og om de selv vurderer rettferdig i fag med stort

tolkningsrom (norsk, kroppsøving og kunst og håndverk).

- Lærere legger vekt på elevenes kunnskap og prestasjoner når de fastsetter standpunktkarakterer i fag. De vurderer dermed i forhold til hovedområder for kompetansemål.
- Samtidig forteller de at de tar i betraktning deltakelse og innsats når de skal sette karakterer for svakt presterende elever. Dette gjelder ikke for de øvrige elevgruppene.

Rapporten peker på at standpunktkarakterer har større vekt i summen av karakterpoengene til den enkelte elev enn eksamenskarakterene. Vurdering av eksamen er langt mer veiledet, diskutert og regulert gjennom forskrift og vurderingsveiledninger fra sentralt hold enn standpunktvurdering.